A°. 1828. N°. 43.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 8 April.

FRANKFORT, den 3. April.

Op den 12. Februarij, den verjaardag der geboorte van Z. M. den Keizer van Oostenrijk, is, ingevolge Hoogstdeszelfs uitdrukkelijke begeerte, aan den overste van de jezuiten in Gallicie plegtig overgedragen het onderwijs op het gijmnasie te Tarnopol.

— Te Darmstad is een besluit van den groot-hertog van Hessen in het licht verschenen, waarbij een nieuw tarief van in- en uitgaande regten wordt vastgesteld, naar aanleiding van een met Pruissen gesloten verdrag, waarvan het doel is, om wederzijds den uitvoer der inlandsche voortbrengselen van den grond en der kunstvlijt te bevorderen. Dit besluit wordt slechts als voorloopig beschouwd en als de inleiding tot een vrij verkeer, tusschen Pruissen en Hessen, behoudens eenige noodzakelijke bepalingen; terwijl de overige staten in eene ongunstiger betrekking, in opzigt tot sommige artikels van handel, zullen geplaatst worden.

— Volgens een der Duitsche dagbladen, heeft men zich in Rome geërgerd aan den brief van den minister van binnenlandsche zaken der Nederlanden, betrekkelijk de door den Paus verkondigde volstrekte onafhankelijkheid der seminariën; en schijnt de persoon, die het gouvernement gaarne als bisschop te Amsterdam geplaatst zag, er niet aangenaam zijn, daar hij in geschriften beginselen heeft aan den dag gelegd, die Rome niet goedkeurt.

— Uit Triest wordt gemeld, dat de graaf *Capo d'Istrias*, president van Griekenland, met een Engelsch linieschip en eenige Russische en Fransche fregatten, in het laatst van Februarij van Egina naar Napoli di Romania vertrokken is. Te Egina had men te dier tijd vernomen, dat *Ibrahim*-pacha een gedeelte van Tripolitza verbrand had en vervolgens naar Navarino teruggekeerd was.

— Volgens berigten uit Semlin van den 22. Maart, begint men in Servië te vreezen, dat de pacha van Belgrado in dat gewest harde maatregelen zal nemen. Deze pacha, alsmede die van Scodra, zijn met hunne troepen de grenzen genaderd.

— Berigten uit Odessa van den 6. Maart melden, dat er de verbittering tegen de Turken zeer is toegenomen, sedert het bekend worden der vervolgingen, welke de Christenen te Konstantinopel moeten verduren.

WEENEN den 28. Maart.

Over de reis van den lord opper-commissaris der Jonische eilanden naar Modon, om een mondgesprek met *Ibrahim*-pacha te houden; leest men in eenen brief uit Zante, van den 16. Februarij, de volgende bijzonderheden:

Den 31. Januarij kwamen de Engelsche korvet *Wolf*, met den lord-opper-commissaris aan boord, het fregat *Galata*, de brik *Weazle* en de Russische brik *Hector*, te Medon voor anker. Na verloop van een uur, begaf zich een officier van de korvet *Wolf* aan land, en stelde den tolk van *Ibrahim*-pacha eenen brief ter hand.

Den 1. dezer, des morgens ten 9 ure, begaf zich de lord-opper-commissaris met zijn gevolg, en vergezeld van de bevelhebbers der Engelsche en de Russische oorlogsvaartuigen, aan land, alwaar eene kompagnie Arabische troepen geschaard was. Sir *Fred. Adam*, werd door den tolk ontvangen en naar het paleis van *Ibrahim*-pacha geleid. Na de gewone pligtplegingen, werden den generaal *Adam* de Egijptische officieren voorgesteld. Daarna verwijderden zich alle aanwezenden, behalve *Ibrahim*-pacha, sir *Fred. Adam*, den tolk van eerstgemelden, en den secretaris van den laatsten. De twee hoofdpersonen hielden een gesprek van twee uren, gedurende hetwelk de Egijptische muzikanten, op eenen behoorlijken afstand, Europische stukken speelden. Na afloop van het mondgesprek werd de generaal *Adam*, met militaire eerbewijzen, door den tolk tot aan den oever teruggeleid. Op den oogenblik, dat de generaal aan land stapte en weder aan boord van de korvet terug keerde, werden van de vier oorlogschepen 21 kanonschoten gelost, welke van de vesting met een gelijk getal beantwoord werden.

Den 2. vertrokken drie dezer schepen naar Alexandria, Malta en Smirna. *Ibrahim* van zijnen kant heeft, meent men, renboden naar zijnen vader gezonden.

Volgens latere berigten, die den 28. Februarij te Zante uit Modon ontvangen waren, was *Ibrahim*-pacha, op de aankomst van een Egijptische schooner, uit Alexandria, die hem waarschijnlijk bevelen van zijnen vader had overgebragt, op den 15. Februarij met 12000 man geregelde en 3000 man ongeregelde infanterie, 1000 ruiters, 100 artilleristen, met 2 veldstukken, ongeveer 20 mineurs en een groot aantal paarden en muilezels met levensmiddelen beladen, van Modon naar Tripolitza opgebroken. Wat hij daar verrigt had, was nog onzeker. Volgens sommigen had hij Tripolitza van levensmiddelen voorzien, volgens anderen, de vestingwerken geslecht. Dit laatste wordt bevestigd door eenen reiziger, die Modon den 5. Maart verlaten heeft.

BERLYN, den 4. April.

Z. K. H. de Prins van Oranje is van hier naar Petersburg vertrokken.

PARYS, den 3. April.

De kiezers van het 1. arrondissement hebben Zondag ll. op eigen gezag eene openbare vergadering in een der koffijhuizen van de Elijzeesche velden gehouden, om te beraadslagen over de verdiensten van hen die zich als kandidaten voor het lidmaatschap van de kamer der afgevaardigden hebben opgedaan. De prefekt van politie heeft in de dagbladen doen bekend maken, dat dergelijke vergaderingen voortaan niet meer kunnen gedoogd worden. Men heeft in de bedoelde vergadering, bij het beoordeelen der kandidaten, staatkundige onderwerpen behandeld, maatregelen van het bestuur en goedgekeurde wetten gelaakt; en schoon de vergadering rustig is afgeloopen, kan men echter, zegt de prefekt, er niet voor in staan, dat zulks bij volgende gelegenheden ook het geval zou wezen, vooral als zich eene volksmenigte om de vergaderplaats mogt verzamelen, door nieuwsgierigheid gedreven om te vernemen wat er verhandeld wierd.

— Het koninklijke geregtshof heeft uitspraak gedaan omtrent het gebeurde in de straat St. Denis, in November ll. De personen, die door het publiek ministerie aangeklaagd waren, zijn buiten vervolging gesteld. Ten aanzien van den heer *Dalavau*, gewezen prefekt van politie, heeft het hof zich onbevoegd verklaard. (Ambtenaren kunnen niet zonder autorisatie van het gouvernement wegens misdrijf in hun ambt vervolgd worden.)

— Men verwacht dat binnen kort eene wet aan de kamers zal voorgesteld worden, om het regt tot eene tijdelijke invoering der censuur af te schaffen.

— Berigten uit Lissabon van den 19. Maart melden het volgende: De generaal *Villa-Flor*, die zich in het bestrijden der rebellen onder den markies van *Chaves* onderscheiden heeft, is met zijne echtgenoote naar Engeland geweken. Vele aanzienlijke lieden zullen hem eerlang volgen. Den 17. heeft het gemeen eene gekleede pop, den graaf *van Taipa* voorstellende, voor de deur van het woonhuis zijns vaders opgehangen, en deze pop vervolgens met eenen steen aan den hals in zee geworpen. Eene dergelijke pop, voorstellende den Koning der apen, (dezen naam geven de oproerigen aan don *Pedro*) is op het plein Santa-Anna openlijk verbrand geworden, en de asch in de lucht gestrooid, onder het getier van den woesten volkshoop. De kardinaal-patriarch van Lissabon is van zijnen post van groot-kapellaan van het paleis ontzet geworden, omdat hij een mandement, hetwelk hem van wege de Koninginne-moeder gezonden werd, niet heeft willen uitvaardigen. Hij schijnt naar Rome te zullen gaan. De bisschop van Elvas zal zich mede van Lissabon verwijderen. De Graaf *van Villa-Real* is als minister van buitenlandsche zaken afgezet, en de jonge burggraaf van *Santarèm* in zijne plaats benoemd. De minister van justitie heeft de plaatselijke overheden verboden, om de menigte, welke hare vreugde over de terugkeering van don *Miguel* aan den dag legt, op eenigerlei wijze te hinderen. De infant-regent heeft doen afkondigen, dat het niet mogelijk is, voor het tegenwoordige weder eene kamer der afgevaardigden daar te stellen. Eerst moet er een nieuw reglement op de wijze van verkiezing gemaakt worden, tot het ontwerpen van hetwelk eene commissie is benoemd. Dit besluit heeft de infant genomen, ofschoon bij de constitutie is bepaald, dat wanneer de kamer ontbonden wordt, dadelijk eene andere moet worden daargesteld en bij dezelfde constitutie de wijze van verkiezing naauwkeurig bepaald is. Te Viana, Braga en Guimaraes is don *Miguel* tot Koning uitgeroepen. Te Oporto en Coïmbre heeft men hetzelfde willen doen, dan de militaire magt heeft de daartoe aangewende pogingen verijdeld.

BRUSSEL, den 4. April.

Men rekent, dat sedert de verhooging van 's Rijks tollen op de groote wegen, 10 à 12 ondernemingen van diligences zijn gestaakt geworden.

— Uit Maastricht wordt den 3. dezer gemeld: « Gisteren avond te tien ure, heeft zich het harmonie-gezelschap naar het gouvernementshuis begeven, alwaar de heer *de Brouckère*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, was aangekomen. Hetzelve heeft daar onderscheidene serenades uitgevoerd, welke met het volkslied besloten werden. Groot was de toevloed van menschen, en van alle kanten werd bij de herhaling *bravo* geroepen. Dank hebbe het gezelschap, dat zoo de tolk is geweest van de algemeene erkentelijkheid jegens onzen uitmuntenden vertegenwoordiger!

— Men meldt uit Luxemburg, dat de beruchte zaak van het doodschieten van eenen burger door een Pruissisch officier, eindelijk afgedaan is. Deze officier is ter dood veroordeeld; doch de Koning van Pruissen, heeft die straf in eeuwigdurende gevangenis veranderd. Zijn medepligtige, *Poppe*, is tot 25 jaar vestingstraf veroordeeld, de kolonel van het regement tot eene dergelijke straf van 12 jaren.

AMSTERDAM, den 6. April.

Zijne Majesteit, onze geëerbiedigde Koning, zal eerstdaags onze stad met een bezoek vereêren; op het paleis worden reeds de noodige aanstalten tot Hoogstdeszelfs ontvangst gereed gemaakt.

Mengelwerk.

MICHIEL IN PORTUGAL.

Bij ons overzigt der voornaamste gebeurtenissen in het vorige jaar, deelden wij, van *Portugal* sprekende, onze bezorgdheid mede, dat Prins MICHIEL de verwachting van de vrienden der Constitutie te leur stellen, en het Rijk van willekeur, domheid en paperij zou herstellen. Een ander onzer dagbladen, hetwelk ook een overzigt der gebeurtenissen gaf, waarin wij met genoegen vele goede aanmerkingen vonden, beschouwde nogtans deze zaak uit een veel gunstiger licht, en scheen zich geen denkbeeld te kunnen maken van een koninklijken Prins, die list en geveinsheid tot die hoogte zou drijven, en tevens het magtige *Engeland*, de beschermster, sints meer dan eene eeuw, van *Portugal*, zou durven misleiden door beloften, die hij, terstond na de aankomst op het *Portugeesche* grondgebied, zou verbreken. Misschien zijn er wel onder onze lezers geweest, welke die manier van beschouwing met dezen schrijver gemeen hadden, en zich ook alles goeds voorstelden van de *Engelsche* tusschenkomst, van MICHIELS reis over *Londen*, en van zij-

ne belofte, reeds in *Duitschland* gedaan, om de Constitutie te handhaven. Maar schoon wij ons met geen dieper staatkundig doorzigt, dan onze medebroeder, durven vleijen, was er nogtans slechts eene beschouwing van MICHIELS vroegere daden, van den invloed, waaronder hij altijd gestaan had, en van de partij die hem begunstigde, noodig, om de hooge waarschijnlijkheid, ja zedelijke zekerheid te doen blijken van het geen wij thans zien gebeuren. Zijne daden. Of was hij het niet geweest, die met eene furie in de gedaante eener Moeder vereenigd, in de negentiende eeuw het gruweltooneel, waaronder KATHARINA van *Kleef* en ADOLF van *Gelder* in de veertiende het menschdom deden sidderen, wilde vernieuwen, door een' echtgenoot en vader in onwaardige boeijen te klinken. De vijftiende eeuw verfoeide en strafte den heilloozen zamenzweerder tegen hertog ARNOUD; en zou de *legimiteit* beletten, dat men in de negentiende openlijk het *wee* over zijn evenbeeld durft uitroepen? Het is waar, de vlugt van Koning JAN op een *Engelsch* schip en de krachtige hulp dier Natie heeft tooneelen belet, als van dien gruwelnacht, toen ARNOUD van *Gelder*, in het holle des winters opgeligt, gekluisterd en naar een' kerker gesleept werd, doch dit is niet de minste verontschuldiging voor de bedoeling der zamenzweerders. *Engeland* is sedert, bij het leven van CANNING, krachtdadig tusschen beiden gekomen; om de heillooze plans van het adellijke en onadellijke graauw in *Portugal* te beletten: doch in een ongelukkig oogenblik van verschalking; althans van verkeerde berigten, heeft Keizer PEDRO, de ziekte zijner zuster voor gevaarlijker houdende, dan zij inderdaad was, en dus misschien voor regeringloosheid in *Portugal* vreezende, MICHIEL als 't ware *ad interim* tot Regent benoemd. Doch nu de Regentes van hare ziekte hersteld was, moest *Engeland* tusschen beiden gekomen zijn, om dit heillooze besluit, hetwelk voor *Portugal* de doodelijkste gevolgen moest hebben, te doen herroepen. Immers, zoo men had kunnen denken, dat MICHIEL, slechts oogenblikkelijk weggesleept door de redenen of den invloed eener moeder, die heillooze daad had gepleegd, en zich thans in eene betere leerschool bevond, waar zijn karakter eene gunstiger plooi kon aannemen, zoo kon men nog iets goed van hem hebben gehoopt en verwacht. Maar nu! — in *Brazilie* zoo goed als *niet opgevoed*, (wij spreken uit den mond van ooggetuigen) in *Portugal* het werktuig der monniken en van eene vrouw, die de allerslechtste eigenschappen van het door de *inquisitie* bedorvene *Spaansche* karakter in zich vereenigt, was MICHIEL van daar naar de hoofdplaats van *despotismus* en *absolutismus*, naar *Weenen*, gekomen, waar METTERNICH, de staatsdienaar der duisternis, onbepaald het gebied voert, en den dood gezworen heeft aan alle vrije instellingen, en (zoo hij dezelve slechts kan bereiken) aan alle volken, welke die instellingen durven omhelzen. In *deze* leerschool laat men den zwakken, reeds genoeg verleiden MICHIEL gaan? Daar laat men hem de ergste beginselen van onbepaalde, door God zelf ingestelde en aan Hem alleen verantwoordelijke magt der Koningen inzuigen: daar moet zich de man vormen, die eenmaal aan het hoofd eener vrije Natie zal staan als Regent volgens de constitutie! Kan immer zulk eene opleiding goede vruchten dragen? zal men vijgen lezen van de distelen, en druiven van de doornen? Maar dit is het nog niet alles. Men heeft de oude Koningin in *Portugal* gelaten, en berekende dus niet, dat de eerste gang van haren *gehoorzamen* zoon (en den *allergetrouwsten* der Kerke) naar haar paleis zou wezen? dat een uur sprekens van moeder en zoon alle de moeijelijke voorzorgen der *Engelschen* en van don PEDRO omverre zou werpen, en de ellende van *Portugal*, onder den glimp der *legitimiteit*, voltooijen? dat er immers altijd bij den Heiligen (!) Stoel gelegenheid is, om van afgelegde eeden ontslagen te worden, en dat het zonde is, (in de oogen zoo van moeder als zoon en hunner vrienden) om aan de magt van dien Stoel slechts te twijfelen? Wist men dan niet, dat de monniken nog gewapend zijn met het domme, door hen opgeruide, en met weigering van zondevergiffenis bedreigde gemeen? Hoe zouden de *Miguellisten*, toen CANNINGS ongemeene werkzaamheid hen uit het harte des Rijks terug dreef naar *Spanje*, hebben durven vermoeden, dat dit zelfde *Engeland*, na CANNINGS dood, hunnen afgod zelfs in hun midden zou terugvoeren *op belofte van beterschap!* Ja, zoo lang hij nog aan de *Theems* was; doch gewis met het voornemen om zich voor dezen dwang aan de *Taag* schadeloos te stellen. En wat is er nu gebeurd? — MICHIEL heeft den eed, (als of hij God kon bedriegen) binnensmonds afgelegd, hij is omringd van zijne trauwanten, het gemeen dringt ongestraft in zijn paleis door, om de vrienden der constitutie te mishandelen, en zelfs de Gezanten niet te ontzien, — de getrouwste voorstanders der staatsregeling leggen hunne posten neder of worden afgezet, men spreekt er van de muiterscharen van CHAVES, die niets dan moord en bloed tegen de vrienden eener gematigde vrijheid ademen, terug te roepen, zoo doende wordt de constitutie, onder den schijn van haar te handhaven, (hierin ziet men den *Jezitischen* geest) ondermijnd, en de kroon op het werk gezet, door, als *constitutionneel Regent*, de Kamer der afgevaardigden te ontbinden. Wat zal nu verder het gevolg zijn? Indien MICHIEL schrander genoeg is, om de doode vormen nog in stand te laten blijven, en zich, hoewel hij zonder wetgevend ligchaam, en dus onbepaald, blijft regeren, niet *openlijk* voor Koning te laten uitroepen, zoo heeft *Engeland*, waar CANNINGS geest met dezen grooten man ten grave is gedaald, waar het ministerie van WELLINGTON de staatkunde van CASTLEREAGH heeft doen herleven, — dat *Engeland* heeft verklaard, dat het zich met de inwendige orde van regering niet zoude bemoeijen, maar alleen MICHIEL, indien hij den titel van *Koning* aannam, niet zou erkennen. Een ijdele titel dus zal misnoegen wekken, de vervolging van al' wat weldenkend, fatsoenlijk, beschaafd, ja bemiddeld is in het Koningrijk, deze vervolging zal ongestraft blijven? Reeds heeft het ministerie zich gehaast, zijne troepen uit *Portugal* terug te ontbieden, slechts het noodige getal is achtergebleven, om de *Britsche* personen en eigendommen te beschermen, en des noods de welgestelde personen uit dat Rijk naar *Engeland* over te voeren. Laat dan het overige slechts vallen ten prooi van het moordmes der booswichten, die de onbeschaamdheid hebben zich *Apostoliteken* te noemen, met even veel regt gewis als de *Jezuiten*, den naam des Heilands durven onteeren (zoo vermomt zich de Satan in eenen Engel des lichts!)

Dus heeft de tegenomwenteling dan nu het geheele Zuiden van *Europa* omvat! Eerlang zal *Lisbon* ons de tooneelen van *Spanje* vertoonen, en Prins MICHIEL zal een tweede FERDINAND worden. De Geschiedenis heeft voor beiden hunne plaats reeds bestemd. — Dreigend zweeft over beiden de schim eens mishandelden vaders!

HET REGT DER TWEEDE KAMER, OM VOORSTELLEN AAN DEN KONING TE DOEN.

Er is een zeer in het oogloopend verschil tusschen de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal. De eene vermag uit niet minder dan *veertig* en uit niet meer dan *zestig* leden bestaan; terwijl de andere een aantal van *honderd tien* bevat. Eerstgemelden worden door den Koning voor hun leven, de anderen door de provinciale staten voor den tijd van drie jaren benoemd. De Eerste Kamer beraadslaagt met gesloten deuren, de andere in het openbaar. Deze heeft het regt, om aan den Koning voorstellen te doen, de andere is hetzelve niet toegekend. Uit dit verschil kan men gemakkelijk verklaren, waarom de Tweede Kamer zoo veel meer aanzien en achting bij het publiek heeft verworven dan de Eerste. Voornamelijk heeft daartoe medegewerkt de openbare beraadslaging. Deze heeft gestrekt, om de bekwaamheid niet alleen, maar ook, om den moed en de onafhankelijkheid van vele leden aan het licht te brengen. De natie heeft er een welgevallen in getoond, zulke verdedigers van zijne belangen, vrijheden en regten te hebben. Zij heeft zich, door den moed harer vertegenwoordigers, sterk beginnen te gevoelen en is overtuigd geworden, dat zij niet aan de willekeur van het ministeriele despotisme is prijs gegeven. En zoo nogtans vele billijke wenschen onvervuld zijn gebleven, en de zaken niet altijd naar den algemeenen wil zijn afgeloopen; men heeft toch de stem der waarheid, tegen misbruiken en verkeerdheden, meermalen in de groote vergaderzalen van *Brussel* en *'s Graventhage* hooren weergalmen. Deze reeds was voldoende, eene zekere mate van vertrouwen bij het volk te doen ontstaan, als bewust, dat deze stem nooit geheel zonder gevolg blijft, en dat, wáár men die kan doen hooren, een hechte waarborg aan de vrijheid is verzekerd. Als wij derhalve zien, hoe grooten invloed die openbare beraadslaging reeds heeft te weeg gebragt, moeten wij er uit besluiten, dat, zoodra de Tweede Kamer meer, dan tot dus verre heeft plaats gehad, gebruik zal maken van de bevoegdheid, haar bij art. 114 der grondwet toegekend, om voorstellen aan den Koning te doen, het aanzien en de achting derzelve nog merkelijk zullen winnen. Deze bevoegdheid is steeds onder de grootste voorregten gerekend. Zij strekt, om algemeene belangen, die het geheel of immers een groot gedeelte der natie omvatten, tot wier verdediging of beoordeeling het individu zich niet geroepen, noch in staat bevindt, als door een wettig orgaan bij het hoofd van den Staat voor te staan. Zij strekt, om de regering willig te doen worden, ten einde zich naar den wensch des volks, door deszelfs orgaan wettig uitgedrukt, te schikken. Want de regering zal op den duur de aldus gedane en aangenomene voorstellen niet kunnen verwerpen, zonder de goede *opinie*, die men van haar mag hebben opgevat, te verliezen. Zoodanige verwerping, meermalen herhaald, zou haar even als tot eene tegenpartij der natie maken. En hoe meer de Tweede Kamer in het oog der laatste in aanzien en achting zou zijn geklommen, des te meer de regering in die opzigten zou dalen. Al mogt de verwerping dan ook steeds door de Eerste Kamer geschieden, het algemeen gevoelen zou echter geneigd zijn, dezelve meestal aan de regering toe te schrijven, naardien de Eerste Kamer over het geheel die zelfstandigheid mist, welke alleen een erfelijk pairschap, sterk door groote rijkdommen en deszelfs onafhankelijkheid, kan doen geboren worden, doch ook, wanneer die voorstellen door de Tweede Kamer zelve niet wierden aangenomen, zou er echter altijd dat voordeel uit getrokken worden, dat zaken of inrigtingen, welke men wenschte te zien daargesteld, in opzettelijke overweging waren gebragt, en dat het nut en de noodzakelijkheid daarvan verdedigd had kunnen worden. De gelegenheid daartoe in zich zelve te bezitten, en die niet te moeten afwachten, is reeds een groot voorregt der volksvertegenwoordiging, waarvan zoo wel op den openbaren geest der natie, als op de besluiten van de Kroon, de beste gevolgen zijn te verwachten. Bijaldien de *onteigening*, *de conflicten*, *de ministeriele verantwoordelijkheid*, *de beperkende wetten tegen de vrijheid der drukpers*, aldus ten gevolge van daaromtrent gedane voorstellen, eene opzettelijke overweging ten deel vielen, zouden er ten minste heilzame en nuttige waarheden in het licht worden gesteld, al mogten die voorstellen dan ook bij de meerderheid der Tweede Kamer niet aangenomen worden. Het overwegen, bestrijden en verdedigen van zoodanige onderwerpen, zou het bestaand gebrek of het gemis duidelijk in het oog doen vallen, en den weg bereiden, om vroeger of later de waarheid ingang te doen vinden. Dit regt van voorstellen te doen, zou derhalve bij een gepast gebruik steeds strekken, om hetgeen men tot dus verre te vergeefs had te gemoet gezien, hetzij dadelijk, hetzij allengs te doen daarstellen. Zoo slechts de ondervinding niet had geleerd, dat dit regt tot dus ver schier genoegzaam ongebruikt was gebleven, zou welligt menig verlangen, door de sectien bij het onderzoek te kennen gegeven, zijn ingewilligd, en de voordragt der regering met mindere halstarrigheid zijn volgehouden. Want de minister, die nu van zijne geliefdkoosde ontwerpen soms zoo weinig wil afzien, zou alsdan hebben kunnen verwachten, dat uit den boezem der vergadering een voorstel zoude zijn voortgekomen, strekkende, om de afgewezene bepalingen op nieuw in overweging te nemen en aan de regering ter aanneming aan te bieden.

Dit regt der Tweede Kamer is uit hetzelfde beginsel voortgevloeid als de bepalingen, vervat bij art. 151 en 160, volgens welke de Staten der provincien en de gemeente-besturen derzelver belangen bij den Koning mogen voorstaan. Laatstgenoemden moeten zich uit den aard der zake alleen tot de provincie of de gemeente, waarover zij gesteld zijn, bepalen. De Staten-Generaal kunnen het geheele volk als deszelfs vertegenwoordigers omvatten. Eerstgenoemden zijn slechts bevoegd, om derzelver belangen te doen kennen en des Konings tusschenkomst of medewerking te verzoeken. De laatsten vermogen hunne voorstellen in den wetgevenden vorm te doen. Want art. 114 bepaalt uitdrukkelijk, dat de Tweede Kamer de uit haar voortgekomen voorstellen op dezelfde wijze, als de overige van regeringswege voorgedragene ontwerpen van wet, overweegt.

De bevoegdheid der Staten-Generaal is dus ook in dit opzigt grooter, dan die der provinciale staten en gemeente-besturen, welke ook buitendien meer op plaatselijke belangen het oog kunnen gevestigd hebben. Al wat dus onder de algemeene wetgeving is te rangschikken, valt onder het bereik van die bevoegdheid. En het is daarom, dat de natie, voor hare algemeene belangen, de hoop en het vertrouwen stelt in hare vertegenwoordigers, als welke het regt is toegekend, om dezelve voor te staan en daartoe de vereischte maatregelen in te roepen of voor te dragen. Niet zonder reden is derhalve steeds grooten prijs op dit regt te stellen, omdat het volk daarin eenen grond voor deszelfs bescherming vindt, en in hetzelve een' hoofdbron is gelegen voor de zelfstandigheid der volksvertegenwoordiging, gelijk mede voor de achting en den invloed, tot welke deze kan geraken. Dit regt is van te meer belang, uit hoofde onzer wijze van stemmen bij geheele ontwerpen van wet, en niet bij afzonderlijke deelen, mitsgaders uit hoofde van den stand of de betrekking der kamers tot de ministers, aan welke toch, volgens koninklijk besluit van den 8. Junij 1820, geene petitien of verzoekschriften mogen ingezonden worden, en welke almede ongehouden zijn, om aan de kamers, behalve bij de beraadslaging over eenig ontwerp van wet, ophelderingen te geven of de bedoelingen van de kroon te doen kennen.

Wat toch deze wijze van stemmen betreft, tot dezelve schijnt men dadelijk, bij het in werking stellen onzer nieuwe huishouding (ofschoon daarvoor geen voorschrift van dien aard in de grondwet is te vinden) te zijn overgegaan, op grond, dat de Tweede Kamer de *initiative* met den Koning gemeen heeft, en dus het regt bezit, om verordeningen of bepalingen, die zij wenschelijk keurt, en niet in de voordragten van de regering gevonden worden, aan laatstgenoemde te kunnen voorstellen. In *Frankrijk* bezit de kamer der afgevaardigden dat regt der *initiative* niet; maar zij wordt er dubbel voor schadeloos gesteld, door den Koning te mogen verzoeken, eene voordragt, die men opgeeft, aan dezelve te willen inzenden; maar vooral ook door over de ontwerpen van wet, artikelsgewijze te beraadslagen, en, ten gevolge daarvan, amendementen te kunnen maken. Zou

onze volksvertegenwoordiging dus eenigzins in dit laatstbedoelde voorregt deelen, van namelijk de verlangde bepalingen en veranderingen te kunnen daarstellen, dan behoorde het bij ons daartoe bestaande middel niet bijna geheel ongebruikt te blijven. Op zich zelven beschouwd, zou het ongetwijfeld niet regtstreeks het uitwerpen, invoegen of veranderen van sommige artikelen te weeg brengen; maar echter dáár heen leiden, om de Kroon te bewegen, zich meer naar de gemaakte aanmerkingen te schikken. En zoo er dit het gevolg van was, zou men niet zoo gedurig geheele voorstellen van wet zien verwerpen, hetwelk altijd onaangename schokken en botsingen tusschen de Kroon en de volksvertegenwoordiging veroorzaakt, op den duur tot geene goede uitkomsten leidende, omdat het eene spanning van gevoelens en denkwijze te kennen geeft, die wederzijds worden vastgehouden en zich dus op het tijdstip der beslissing, even als geweldig met eenen slag of scheuring van een scheiden. Daarenboven moet men in het oog houden, dat de Kroon het regt bezit, om, zoo dikwerf zij verkiest, steeds bij herhaling dezelfde wetten te mogen voordragen, of zijn die ook vroeger meer dan eens verworpen. Kon zij b. v. in den loop derzelfde zitting, of binnen het jaar, dezelfde voordragt, die eens was afgewezen, niet weder op nieuw aan de Tweede Kamer in overweging geven, — dan zouden de ministers waarschijnlijk meer toegeeflijkheid betoonen, om de verlangde verordeningen in te willigen, uit vrees van de voordragt anders niet te zien aannemen, hetgeen soms een stilstand in de administratie kan ten gevolge hebben, wijl zij niet, dan na een zeker tijdsverloop, weder zou kunnen voorgebragt worden. Doch alzoo dit geval thans niet bestaat, vermits een verworpen voorstel dadelijk weder kan worden ingediend, en de bedoelde ministeriele inwilliging en toegeeflijkheid dan ook zeer gering blijken te zijn, behoort zulks tot beweegreden te strekken, om dit regt van eigene voorstellen te doen, bij de Tweede Kamer op hoogen prijs te schatten, ten einde daardoor de begeerde en noodig gekeurde, doch dikwijls niet toegestane of geweigerde verordeningen, in de ontwerpen van wet te doen daarstellen; — mitsgaders, ten einde de ministeriele toelichtingen, die niet zelden even oppervlakkig als meesterachtig zijn opgesteld, op duchtiger gronden te doen steunen, of ook, ten einde de ministers te bewegen, om, bij gebrek van zoodanige gronden, de verdediging eener zaak liever op te geven, dan dezelve met magtspreuken, die slechts verbitteren, vol te houden.

Niet alleen, echter, onze wijze van stemmen, volgens welke er geene amendementen kunnen gemaakt worden, maar ook de betrekking of de stand der ministers tot de Staten-Generaal, waarvan wij zoo even gewaagden, maakt het noodig en nuttig, meermalen van dit regt der *initiative* gebruik te maken. Immers bijaldien de Staten-Generaal de verzoekschriften, aan hen ingediend, aan de ministers vermogten in te zenden, met zoodanige aanbevelingen of aanmerkingen, als de zaak mogt medebrengen, zou daarin menige aanleiding gegeven en gevonden worden, om van regeringswege bezwaren uit den weg te ruimen, verlangens in te willigen en misbruiken tegen te gaan. Desgelijks, indien de ministers steeds eenigen uit hun midden in de Staten-Generaal deden tegenwoordig zijn, zouden niet alleen bij de beraadslaging over de ingekomen ontwerpen van wet; (waartoe zich die tegenwoordigheid tot dusver bepaalt) maar ook bij andere gelegenheden, de inzigten en bedoelingen van de Kroon in het regte licht kunnen gesteld worden, twijfelingen opgeheven, vertrouwen ingeboezemd, verzekeringen kunnen gegeven worden. Het gemis van deze heilzame betrekking tusschen de Kroon en de volksvertegenwoordiging, volgens welke een vaste band van vereeniging, meer *wezenlijk gemeen overleg*, zoo als de grondwet het noemt, en een vertrouwelijker streven naar één doel, moet gelegd worden, — kan wederom in ons staats-stelsel merkelijk vergoed worden, door gebruik van de *initiative* te maken. Want de beraadslaging, over de door de Tweede Kamer gedane voorstellen, zal toch ongetwijfeld, zoo de Kroon hare goede verstandhouding met dat eerste ligchaam van Staat wil onderhouden, met de tegenwoordigheid van eenen minister vereerd worden, om dezelve te wederspreken of te verdedigen. Bovendien zal er het meer middelijk of verwijderd gevolg van zijn, dat men meer algemeen en aanhoudend op deze tegenwoordigheid zal kunnen rekenen, en de wenschelijke betrekking van de kamers tot het ministerie, van liever lede tot stand zal komen. Deze betrekking, zoo als wij die hier bedoelen, staat gewis niet met zoo vele woorden in de grondwet omschreven; maar ligt nogtans in den aard der zaak en vloeit uit onze instellingen noodzakelijk voort. Op gelijke wijze wordt er geene bepaling in dezelve gevonden, dat het onderzoek in de afdeelingen gepaard moet gaan met het inzenden van vragen en bedenkingen aan de ministers en het ontvangen van antwoorden op dezelve, en dat er langs dien weg geheele veranderingen in de ontwerpen kunnen gemaakt worden. De grondwet spreekt alleen van een onderzoek bij de afdeelingen, en het raadplegen over het algemeen verslag, uit naam derzelve uitgebragt, mitsgaders van de verzending der ontwerpen aan de Eerste Kamer, ingeval van aanneming, en aan den Koning, ingeval van afwijzing. Maar niettemin heeft reeds van den beginne af het voorloopig onderzoek in de afdeelingen, een middel van gemeenschap, tusschen de Kroon en de Staten-Generaal, daargesteld, waarvan de grondwet niet gewaagt, maar dat echter zeer nuttig en volstrekt noodig is bevonden. Hiertoe is men, in weerwil van het stilzwijgen der grondwet gekomen, wijl het de aard der zaak van zelve medebragt, gelijk het ook in de bedoeling der grondwet moest liggen. Het heeft dus met regt verwondering gewekt, dat de regering in zoo verre het de onmiddelijke betrekking der ministers tot de Staten-Generaal heeft erkend, doch dezelve niet heeft willen toelaten of doen gelden, om de petitien, aan de kamers ingediend, aan hen te verzenden, waaruit echter goede gevolgen bij het opstellen van wetten of bij het veranderen van reeds ingezonden voordragten verwacht zoude kunnen worden. Deze stand van zaken moet noodwendig eene zekere verwijdering te weeg brengen, aan het ministerie eene te groote onafhankelijkheid verzekeren en hetzelve in zijne handelingen minder bedacht doen zijn, om van dezelve behoorlijke rekenschap te geven, of zich in den geest der volksvertegenwoordigers te gedragen.

Doch zoo deze en andere voordeelen uit het regt der *initiative* kunnen voortvloeijen, wat is dan de reden, dat daarvan nog zoo weinig gebruik is gemaakt? Men schijnt die daarin te moeten zoeken, dat de Koning wordt beschouwd, als in eene regtstreeksche betrekking tot de andere takken van wetgeving te staan. In andere constitutionnele monarchien wordt de naam des Konings in de wetgevende vergaderingen nooit genoemd, uit vrees van den eerbied, aan denzelven verschuldigd, te kwetsen, of de vrijheid der beraadslaging te verkorten. Men acht dáár de ministers de personen te zijn, welke de wetten voordragen, en laat al het verkeerde derzelve voor hunne rekening. Hoezeer ook in de grondwetten van andere Staten, gelijk b. v. in het Fransche Charter, de Koning gezegd wordt de voordragt te doen, en bovendien de naam des Konings in bepalingen of artikelen, gelijksoortig aan die, welke in onze grondwet voorkomen, steeds genoemd wordt, — wordt echter de persoon des Konings steeds uit het oog verloren, om slechts de ministers voor alles aansprakelijk en verantwoordelijk te houden. Een ander inzien van de zaak, die tot dus ver bij ons de bovenhand heeft behouden, brengt eene gedwongenheid te weeg en plaatst de leden der Staten-Generaal soms in eenen zeer moeijelijken toestand, daar men hen wil doen gelooven, dat zij tegen 's Konings meening en gevoelen, en niet tegen deszelfs ministers, in het bestrijden van voorstellen of wel in het voordragen van deze, te veld trekken. Het is echter gemakkelijk in te zien, dat dit gezigtspunt geheel verkeerd is en volstrekt tegen den aard der zaken inloopt, en alleen door de ministers wordt gekozen en volgehouden, om des te meer gezag en invloed te kunnen uitoefenen. Wie toch kan met eenige redelijkheid gelooven, dat één sterfelijk mensch zoo vele uiteenloopende zaken, in al derzelver bijzonderheden, beginselen en gevolgen kan doorzien en volledig bevatten, als men, volgens die meening, op rekening van den Vorst wil doen doorgaan. Is men dus eens overtuigd geworden, dat de Staten-Generaal, in het gebruik maken hunner constitutionnele voorregten en bevoegdheid, nimmer den persoon des Monarchs kunnen kwetsen, maar onmiddelijk met zijne dienaren in betrekking staan, dan zal ook die gedwongen toestand, waarvan wij zoo even spraken, ophouden, en het regt, om voorstellen te mogen doen, niet meer gerekend worden tegen den Koning, maar integendeel tegen deszelfs ministers te zijn gerigt.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 6. April 1568 vaardigde Prins WILLEM I. eenen gewigtigen lastbrief aan zijnen broeder, graaf LODEWYK VAN NASSAU, uit, die in *Vriesland* en *Groningen* merkelijke voordeelen op de Spanjaarden begon te behalen.

Den 6. dito 1571 dreven de *Flissingers*, kort na de verovering van den *Briel*, door JAN VAN KUIK, heer van *Erp*, aangestookt, de Walsche bezetting ter stads poorte uit, en werden door TRESLONG van hulp voorzien, om niet alleen de stad voor den Prins te behouden, maar ook *Veere* tot de afschudding van het Spaansche juk te doen overhellen, waartoe JACOB SIMONSZ DE RYK mede wakker het zijne toebragt.

Den 6. dito 1794 werd de beroemde scheikundige A. L. LAVOISIER geguillottineerd.

Den 7. dito 1820 werd de constitutie van 1812 door FERDINAND VII, Koning van *Spanje*, bezworen.

Den 7. dito 1821 had er een opstand plaats te *Alcoy*, in het koningrijk *Valencia*.

Den 7. dito 1822 trok het Fransche leger, onder bevel van den Hertog VAN ANGOULÊME, over de rivier de Bidasoa in *Spanje*, en is, bij die gelegenheid, eene proclamatie van gemelden Hertog gedaan.

Den 8. dito 1455 werd CALIXTUS III. tot 211den Paus benoemd.

Den 8. dito 1566 werd een tweede verzoekschrift der edelen der landvoogdes aangeboden.

Den 8. dito 1824 is H. K. K. H. de Prinses van Oranje, in *'s Gravenhage*, voorspoedig bevallen van eene Prinses, welke op den 4. Mei, binnen gemelde stad, den H. Doop heeft ontvangen en daarbij den naam van WILHELMINE MARIE SOPHIE LOUIZE heeft bekomen.

ARNHEM, den 8. April.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal.

Den 7 April	2 El	5 Palm	5 Duim;	gewassen 0 D.	gevallen	5 D
Den 8 dito	2 El	5 Palm	5 Duim;	gewassen 0 D.	gevallen	0 D

Heden beviel mijne geliefde Echtgenoote, *A. J. HOUCK*, van eenen ZOON.

DEVENTER, den 5. April 1828.

BEREND VAN DELDEN.

Op den eersten April 1828 is te ELTEN, in het Koningrijk *Pruissen*, aan eene hevige beroerte; in den ouderdom van bijna een en zestig jaren, overleden de Hoog Welgeboren Heer *HENDRIK ANTHON* DES *HEILIGEN ROOMSCHEN RYKS RIDDER* VAN DER *RENNE*, *Lid der Ridderschap en van de Provinciale Staten van Gelderland.*

ARNHEM, den 6. April 1828. Heden avond, ten half negen ure, overleed alhier, in den ouderdom van bijna 75 jaren, de Heer *WILLEM VELS*, dienende deze tot kennisgeving aan Familie en Vrienden.

A. HULSTYN.
H. KOENE.
Executeurs van het Testament.

Het PLAATSELYK BESTUUR van *GENDRINGEN*, zal, op autorisatie van den Gemeente-Raad en onder nadere approbatie van Hun Edele Groot Achtb. Heeren Gedeputeerde Staten, op Dingsdag den 22. April eerstkomende, des voormiddags om 10 uren, in het Logement *de Pelikaan*, te *Gendringen*, in het openbaar aan de minstschrijvenden Aanbesteden, de navolgende Gemeente Werken:

1. Het UITBETEREN en gedeeltelijk VERNIEUWEN van de Straat te *Gendringen*, over eene uitgestrektheid van omstreeks 85 vierkante Roeden of 12 Roeden 6 Ellen 40 Palmen Nederlandsche Maat; met de Levering der daartoe benoodigde KEIJEN, volgens Bestek.
2. Het doen van eenige HOOFDREPARATIEN aan 3 Steenen Deukers, met de Leverancie van KALK en STEENEN, gelegen in den weg door *Klein-Bredenbroek* naar *Dinxperlo*.
3. De Leverantie van het HOUT, met het ARBEIDSLOON, van 2 Deukers, in den nieuwen dijk van *Ulft* op *Etten*.
4. Het Maken en Leveren van een Nieuw HEKKEN, op den dijk voor het dorp *Gendringen*; volgens teekening.
5. De Levering van 50 PALEN, op den dijk van *Gendringen* naar *Ulft*.
6. Het UITBETEREN van het Muurwerk aan den Toren te *Gendringen*.
7. Het Nieuw SCHILDEREN en VERGULDEN der Uurwijzers Platen, aan den Toren te *Gendringen*.
8. Dan nog diverse andere kleine REPARATIEN, aan Gemeente-Werken; — en
9. Eindelijk het doen van differente VERFWERKEN, met de Levering der VERFSTOFFEN, waarvan, gelijk mede van die in het laatstvoorgaande Art. vermelde Reparatien, specifieke Lijsten zullen aanwezig zijn.

De Conditien en Voorwaarden dezer Aanbesteding, benevens de Bestekken en Lijsten, zullen 8 dagen voor de Aanbesteding, van des morgens 8 tot des middags 12 uren, ter visie der gegadigden liggen, ter Secretarie van het Plaatselijk Bestuur.

De Burgemeester
F. W. J. DE HAES.

§ § § BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad *DOESBORGH*, zijn voornemens op Vrijdag den 18. April 1828, des voormiddags ten 12 ure, op het Raadhuis, publiek te Verpachten, dezer STADS BANK VAN LEENING.

De Conditien zijn dagelijks te zien ter Stads Secretarie.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd,
J. A. TENGBERGEN.
Ter Ordonnantie van dezelve,
J. LANGLOIS Jr.
Secretaris.

BEKENDMAKING.

Op Vrijdag, den 18. April 1828, des voormiddags ten 9 ure, zal men in het Bosch, de *Huwen* genaamd, gelegen in de Gemeente *Loikum*, Burgemeesterschap *Halderen*, in het openbaar, publiek aan de meestbiedenden verkoopen:

Eene zeer aanzienlijke partij EIKEN BOOMEN, *in 137 kavelingen verdeeld, en bijzonder geschikt voor* MOLENSTANDERS, MOLENASSEN, BLOK-TIMMER- en RAAMHOUT.

De gading hebbenden vervoegen zich op den bepaalden tijd, ten huize van de Kastelleinesse de weduwe *B. ELTING*, te *Loikum*, wordende, wijders, bekend gesteld, dat aanwijzing der Boomen en informatien te bekomen zijn bij den Bouwmeester *HENDRIK SCHLATTER*, op *Willemshof* te *Loikum*.

Halderen, den 2. April 1828.

De Burgemeester,
FUCHS.

† † † COMMISSARISSEN tot de Negotiatie voor de Straatwegen van *Zutphen* naar *Apeldoorn* en *Dieren*, brengen ter kennis van de Aandeelhebbers, dat het dividend voor de Aandeelen in dezelve Negotiatie over den jare 1827, met autorisatie van Zijne Excellentie den Heer Minister van Binnenlandsche Zaken, bepaald zijnde op 5 pCt., van heden af aan, daarvan ten Kantore van den Thesaurier dezer Stad, tegen intrekking van het blijk van Aandeel in het dividend, uitbetaling geschiedt, die daartoe zal vaceren alle dagen des voormiddags van 10 tot 12 uren, uitgenomen Zon- of feestdagen.

Zutphen, den 4. April 1828.

De President-Commissaris,
P. J. SWAVING.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN.
Ressort.

Ten overstaan van de daartoe bevoegde Leden uit het Plaatselijk Bestuur, zal op Woensdag den 16. April 1828 en zoo noodig volgende dagen, te *Thielen* worden overgegaan tot den openbaren verkoop van DOMEIN-GOEDEREN, tot het Kantoor te *Culenborg* behoorende, en waarvan de omschrijving is vervat in den Catalogus, die daarvan ten Kantore voormeld, alsmede bij de Ontvangers der Domeinen in alle de hoofdplaatsen van 's Rijks provinciën, voor den prijs van 60 Centen te bekomen is.

Door de Notarissen Mrs. *J. BUSGERS* en *G. VAN ECK*, zal op Donderdag den 10. April 1828, des morgens ten 10 ure, ten huize van *A. PRINS*, te *Arnhem*, worden verkocht: Eene aanzienlijke partij HEESTER- en BLOEMGEWASSEN in Potten, waaronder vreemde soorten van RODODENDRUMS, AZILIAS, CALMEAS, LEDUM, PALLUSTRI, ORANJEBOOMTJES, ROOZEN en GERANIUMS, en meer anderen. Daags te voren des namiddags bij *A. PRINS* te zien.

§ § § De Notaris *A. J. N. GODEFROY*, residerende te *Arnhem*, zal, ten verzoeke van Mevrouw de Wed. *BEVERLY HEREFORD*, ten haren huize aan St. Walburgsplein, op Maandag den 21. April 1828 en volgende dagen, des morgens ten 10 ure, publiek verkoopen, verschillende MEUBILAIRE GOEDEREN, als: Mahonijhouten en andere TAFELS, STOELEN, COMMODE, KABINET, KASTEN, SPIEGELS, MANGEL en PERS, LEDIKANTEN met BEHANGSELS, BEDDEN, Paardenharen MATRASSEN, DEKENS, PORCELEIN- en GLASWERK, GANG-LANTAARN, TAPYTEN, KOPER, TIN, BLIK, KEUKENGEREEDSCHAP, zeer nette Brusselsche en andere HAARDEN en KACHELS, KOFFERS, verschillende BLOEMGEWASSEN in Potten, waaronder een OLEANDER en LAURESTINUS, enz.

De Goederen zijn Zaturdag voor de Verkooping van des morgens 11 tot 3 ure te zien.

§ § § Men is voornemens om, op Maandag den 14. April 1828, des voormiddags ten tien ure en volgende dagen, aan het Sterfhuis van wijlen *NATHAN DE BRUIN*, in de Oeverstraat te *Arnhem*, in het openbaar voor kontant geld te verkoopen: den INBOEDEL, mitsgaders al hetgeen tot het bedrijf als Uitdrager door genoemde overledene is nagelaten, waaronder eene goede partij KOPER, TIN, YZER, GLAS- en AARDEWERK, eene aanzienlijke partij nieuwe STOELEN met Matten Zittingen, nieuwe SPIEGELS, voorts een aantal welgevulde BEDDEN en TOEBEHOOREN, gemaakte MANS- en VROUWEN KLEEDEREN, waaronder meer dan 450 stuks onderscheidene zoo MANSJASSEN, ROKKEN, BUIZEN, VESTEN als BROEKEN, sommige zoo goed als nieuw, eenige einden nieuw LAKEN en andere nieuwe STOFFEN, verscheidene MASKERADE-PAKKEN, voorts LINNEN, WOLLEN, PELLEN, enz., eindelijk eenig gemaakt ZILVER.

§ § § Bij inzagal UIT DE HAND TE KOOP, tegen primo November aanstaande te aanvaarden, een fraai en wel gebouwd HUIS, waarin, sedert onheugelijke jaren de Bakkerij met veel succes is uitgeoefend, voorzien van eene zeer goede BAKKERY met eene STAL voor 14 Koeijen en 2 Paarden, benevens een grooten en fraaijen TUIN, met eene SCHUUR, staande en gelegen binnen *Zutphen*. — Te bevragen met Brieven franko onder de Letter K. bij den Stads Drukker *H. C. A. THIEME*.

§ † § Verkooping van eene aanzienlijke en wel geconditionneerde Verzameling van BOEKEN, in onderscheidene Talen en Wetenschappen, op Maandag den 21. April 1828 en vijf volgende dagen, ten huize van *J. NOMAN*, Boekhandelaar te *Zalt-Bommel*; gedeeltelijk nagelaten door wijlen den Wel Edelen Heere *J. VAN TEKELENBURG*, in leven Stads Heel- en Vroedmeester te *Zalt-Bommel*, Lid der Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt in *Gelderland*.

De Catalogus is à 20 Centen bij *VAN STADEN*, Boekhandelaar te *Amsterdam*, en mede alom verkrijgbaar gesteld.

† † † TE HUUR, tegen primo Mei aanstaande, twee ongemeubileerde BENEDEN- en eene BOVEN-KAMER, even buiten de stad *Arnhem*, hebbende eene zeer aangename ligging. — Adres ter Boek- en Courantdrukkerij van *C. A. THIEME* te *Arnhem*; brieven franko.

† † † In de Gemeente van *Elst*, District *Over-Betuwe*, Provincie *Gelderland*, hebbende eene bevolking van circa 3500 zielen, en waar zich buiten den eerlang vertrekkenden, naar elders beroepenen Med. Doctor, geen ander Genees- of Heelkundige bevindt, wordt op een jaarlijksch tractement van twee honderd Gulden, verlangd, een bekwaam HEEL- en VERLOSKUNDIGE, bij voorkeur tevens Med. Doctor. — De Burgemeester dier Gemeente noodigt des dezulken, die daartoe mogten inclineren, uit, zich in Persoon of bij gefrankeerde Brieven, met de noodige bewijzen aan hem te adresseeren voor den 10. Mei aanstaanden.

† † † Al degenen, die iets te vorderen hebben, wegens gedane leverantien, of gepresteerde diensten, ten tijde van het voormalige Polderbestuur van *Beusichem* en *Zoelmond*, gelieven hunne Rekeningen in te leveren voor of op den 20. April 1828, aan *G. KNOBBOUT*, Maanmeester van voornoemde Polders te *Beusichem*.

† † † Op een aangenaam dorp in *Gelderland*, wordt, tegen eenen matigen huurprijs, met Mei of November aanstaande, een fatsoenlijk BURGERHUIS, waarachter een goede TUIN met VRUCHTBOOMEN gelegen is, te Huur aangeboden. Franco brieven, onder letter Y, bij den Boekhandelaar *H. C. A. THIEME*, te *Zutphen*.

§ § § Den 22. Maart 1828 heeft haar Moeders huis verlaten, en is te *Elst* in *Over-Betuwe*, waar zij naar den weg op *Bommel* gevraagd heeft, bespeurd geworden een Meisje van 17 jaren, niet geheel en al bij hare zinnen, scheel kijkende en eenigzins bijziende, daarenboven lam aan de regter zijde, zoo dat zij mank of meer kwalijk gaat; zij heeft eene tamelijke lengte, blond haar en donkerbruine oogen. Haar naam is *WILLEMINA BRESSER*, en bij haar vertrek, was zij gekleed met een blaauw gedrukt jakje, eene onde gestreepte rok, eene gelapte voorschoot, eene paarsch-bonte klapmuts en klompen. — Heeren Burgemeesteren in de steden en op het platte land gelieven naar dit Meisje te doen onderzoeken, en, bij ontdekking, daarvan onverwijld kennis te geven aan

Den Commissaris van Politie te *Arnhem*,
ZYNENWARTEL.

§ § § BELANGRYK BERIGT.

De Ondergeteekenden, Ondernemers der Diligence van *Utrecht* door *Leijden* naar *'s Hage* vice versa, berigten het geëerd Publiek, dat de weg van *Utrecht* tot *Bodegraven*, ter rede der bestrating, met 1. April 1828 gesloten wordende, de Diligence voor dien tijd met rijden zoude moeten ophouden, doch dat daarin, ten gerieve van het Publiek, Reizigers en Koophandel zal worden voorzien, door middel van een JAGT, hetwelk van *Utrecht*, 's morgens ten 8 ure zal afvaren buiten de *Catharina poort*, ter leggplaatse van de Leijdsche Schuit, om de Passagiers en Goederen te *Alphen* op de Diligence over te brengen, zullende de Diligence van *'s Hage* afrijden 's morgens om 10 uren, om te *Alphen* wederkeerig door een JAGT te worden vervangen.

De bespreking der Plaatsen en de aanneming der Goederen geschiedt als altijd, te *Utrecht* ten Kantore van den Ondernemer LOUIS VERMEULEN, op het *Vreeburg* en te *'s Hage* in de *Hooge Nieuwstraat*.

LOUIS VERMEULEN
en
J. DEN DEKKER.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

De vaart der Stoombooten voor de maand April tusschen *Rotterdam*, *Nijmegen* en *Keulen*, is veranderd en bepaald als volgt:

Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*:
Den 1, 4, 6, 10, 11, 15, 17, 20, 22, 25 en 27 April, des morgens ten 8 ure, en
Den 19 en 26 April des morgens ten 4 ure.

Van *Nijmegen* naar *Keulen*:
Den 2, 5, 7, 11, 12, 16, 18, 21, 23, 26 en 28 April, des morgens ten 4 ure, en
Den 19 en 26 April, des namiddags ten 2 ure.

Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*:
Den 3, 14, 16, 30 April en 1 Mei, des morgens ten 10 ure.
Den 5, 19, 21 en 24 April, des morgens ten 4 ure.
Den 9, 10 en 26 April, des morgens ten 6 ure.
Den 21 en 28 April, des namiddags ten 3 ure.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*:
Den 16 April des morgens ten 8 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:
Den 17 April, des morgens ten 10 ure.

Van *Rotterdam* op *Antwerpen* en vice versa, vaart alle dagen een Stoomboot, zoo als bij Biljetten is bekend gemaakt. — Informatien zijn te bekomen bij de Agenten der genoemde Maatschappij, de Heeren VAALMAN en TRIEBELS te *Nijmegen*, en den Heer G. H. MOLL, te *Arnhem*.

*** Bij *BREST VAN KEMPEN*, Boekverkooper, te *Brussel*, zijn van de Pers gekomen en aan zijne Correspondenten verzonden:

1. EUROPA'S TOEKOMST, zijnde eene vertaling van: LES DESTINEES FUTURES DE L'EUROPE, gr. 8vo. . . . f 5.00
2. GRIEKSCH LEESBOEK, door T. BOSSCHA, 1ste deel, voor de lagere klassen, 12mo. — . . . f 1.20

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.